

DIVADLO CHOBOT UVÁDÍ THRILLER
ZE ŽHAVÉ SOUČASNOSTI:

PŠTROSÁK TERORISTOU

VYSTUPUJÍ:

Pštrosák }
Rosomák } kolegové z firmy

Prodavačka

Zákazníci

1. DĚJSTVÍ:

v automobilu, na služební cestě

Pštrosák: „Mohli bysme ještě před tím jednáním zastavit v galanterii? Potřebuju koupit manželce bílý ponožky.“

Rosomák: „Jasně, to stíháme. Koukám, že ti stará vnučuje všelijaký kšefty.“

Pštrosák: „Ale tohle nechce vona. To bude dárek ode mě, vánoční překvapení.“

Rosomák: „Bílý ponožky??!!“

Pštrosák: „No, já jí na ně vyšiju obrázek kocoura, toho našeho, Mourka, znáš ho přece.“

Rosomák: „No potěš, to bude teda překvapení.“

Pštrosák: „No doufám. Já už jí totiž podobný ponožky dávám pod stromeček deset let.“

Rosomák (málem nabourá do protijedoucího kamionu): „A proč?“

Pštrosák: „Ze začátku jsem si myslel, že to je dobrej vtip. A teď už jí je musím dávat, aby si nemyslela, že se mezi náma něco změnilo.“

Rosomák: „A nebylo by teda lepší vánoční překvapení, kdybys jí dal letos něco jinýho?“

Pštrosák: „Taky už mě to napadlo. Ale nemůžu to riskovat.“

2. DĚJSTVÍ: dámská galanterie

Pštrosák a Rosomák (vstupují do místnosti)

Zákazníci a Prodavačka (znervózní a ztichnou)

Pštrosák (trochu nekoordinovanými pohyby přechází z místa na místo, ignoruje lidi, kteří před ním musejí uskakovat, a obhlíží zboží)

Zákazníci (jsou jako paralyzovaní, je jasné, že tohle stvoření sem přišlo spáchat něco strašného. Postupně všichni zůstávají stát na svých místech a jen sledují těkajícího Pštrosáka očima)

Pštrosák (konečně přistoupí k prodavačce): „Prosím vás, máte bílý ponožky?!“ (zašeptá, ale do úplného ticha to zní jako výkřik)

Prodavačka (chce říct „ano“, ale z hrdla se jí nevydere ani hlásek. Jen podá zboží zpod pultu a přijme 50 korun)

Pštrosák (s neurčitým mumláním odchází; otřesený Rosomák chvíli za ním také)

Prodavačka (když zjistí, že se nikomu nic nestalo, úlevou se rozpláče)

OPONA PADÁ